

Sygnatura akt *XI C 1686/15*

## WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2016r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej, Wydział XIV Cywilny w składzie:

Przewodniczący: **SSR Małgorzata Bojarska**

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2016r. we Wrocławiu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) z **siedzibą we W.**

przeciwko K. J.

o zapłatę 20 974,78 zł.

**powództwo oddala.**

**Sygn. akt XI C 1686/15**

## UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) we W. w pozwie z dnia 27 sierpnia 2015r. domagała się zasądzenia od pozwanego K. J. kwoty 20 974,78 zł. wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i przyznania zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że pomiędzy pozwanym a Bankiem (...) w dniu 9 czerwca 2011r. zawarta została umowa bankowa o numerze (...), na podstawie której pozwany otrzymał określoną sumę pieniężną i zobowiązał się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tej umowie. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niespłacona wierzytelność stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Pozwany został wezwany do zapłaty, jednakże bezskutecznie. Wobec powyższego wierzytelność w dniu 23 grudnia 2013r. została przeniesiona na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej pomiędzy pierwotnym wierzycielem a stroną powodową. Na zadłużenia składa się kwota 13 838,57 zł. z tytułu należności głównej, skapitalizowane odsetki w wysokości 7136,21 zł.

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

W dniu 23 grudnia 2013r. pomiędzy Bankiem (...) S.A. we W. a stroną powodową zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności. Bank oświadczył, że sprzedaje na rzecz nabywcy wierzytelności z tytułu należności głównej (kapitału) opisane w załączniku nr 2 do umowy a nabywca kupuje wierzytelności od Banku. Wykaz wierzytelności w formie papierowej zawiera załącznik nr 2 do umowy natomiast dodatkowe dane dotyczące portfela, w zakresie określonym w załączniku nr 3, zawierające wykaz aktualnego zadłużenia na dzień zawarcia umowy, miały być przekazane nabywcy w formie elektronicznej.

Strony umowy ustaliły, że przejście na nabywcę portfela wraz z ewentualnymi zabezpieczeniami nastąpi pod warunkiem uiszczenia w całości ceny kupna. Przejście portfela następuje z chwilą uznania rachunku bankowego Banku.

dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 23 grudnia 2013r. k – 9-14,

Sporządzony został druk o nazwie „wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji” , gdzie wskazano imię i nazwisko pozwanego, numer Pesel, adres zamieszkania, kapitał, odsetki i koszty.

dowód:

- druk „wyciąg elektronicznego załącznika do umowy cesji” , k. 15;

W dniu 21 sierpnia 2015r. strona powodowa na podstawie art. 194 ustawy z dnia 27.05.2004r. o funduszach inwestycyjnych wystawiła „wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej”, w którym oświadczyła, że w dniu 23 grudnia 2013r. nabyła od (...) S.A. we W. wierzytelność wobec pozwanego, wynikającą z umowy karty kredytowej nr (...).

dowód:

dowód:

- „wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) z dnia 21 sierpnia 2015r.”, k- 8;

Sporządzone zostało pismo, skierowane do pozwanego o zamiarze rozpoczęcia sądowego etapu dochodzenia długu wynikającego z umowy nr (...) wskazujące na zadłużenie w kwocie 19 845,61 zł.

dowód:

- pismo (...) S.A. z dnia 22 sierpnia 2014r., k. 16-17;

### **Sąd zważył, co następuje:**

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa domagała się od pozwanego zapłaty należności wynikającej z umowy o prowadzenie karty kredytowej, powołując się na to, że dochodzona wierzytelność została nabyta przez stronę powodową od (...) S.A. we W. na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 23 grudnia 2013r.

W niniejszej sprawie pozwany, wezwany prawidłowo na rozprawę, nie ustosunkował się do żądania pozwu i nie wniósł o rozpoznanie sprawy podczas jego nieobecności.

Stosownie do treści art. 339 § 1 kpc jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 § 2 kpc).

Wątpliwości dotyczą legitymacji procesowej czynnej strony powodowej. Tym samym nie można było przyjąć za prawdziwe twierdzeń strony powodowej przytoczonych w pozwie.

Otóż, aby ochrona prawna mogła być przez Sąd udzielona, z żądaniem jej udzielenia musi wystąpić osoba do tego uprawniona. Tymczasem w niniejszej sprawie strona powodowa nie wykazała czynnej legitymacji procesowej. Wprawdzie w uzasadnieniu pozwu wskazała ona, że na podstawie umowy cesji przejęła od (...) S.A. we W. prawa do wierzytelności wobec pozwanego, niemniej dołączone przez nią do pozwu dokumenty (umowa sprzedaży wierzytelności, wyciąg z elektronicznego załącznika) nie stanowią dowodu na powyższe.

W myśl art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością

przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Na skutek przelewu, wierzytelność cedenta (dotychczasowego wierzyciela) przechodzi na cesjonariusza (nabywcę wierzytelności) w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo cesja nie wpływa na kształt wierzytelności, zmienia się jedynie podmiot uprawniony do żądania świadczenia. Warunkiem skutecznego zawarcia umowy przelewu i rozporządzenia wierzytelnością jest to, aby była ona zindywidualizowana. Winien został określony stosunek prawny, z którego ona wynika. Ważne jest zatem wskazanie stron tego stosunku, świadczenia jak również jego przedmiotu. Kodeks cywilny nie posługuje się pojęciem cesji globalnej. W literaturze określając ten rodzaj czynności wskazuje się, że obejmuje ona większość a nawet wszystkie wierzytelności, nawet przyszłe, przysługujące wobec jednego lub kilku dłużników. Nie wzbudza kontrowersji cesja globalna, gdy istniejące wierzytelności zostały dostatecznie oznaczone (tak K. Zagrobelny, Komentarz do Kodeksu cywilnego, Warszawa 2006, CH BECK, str. 877).

W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, aby nabyła wierzytelność względem pozwanego wynikającą z umowy o prowadzenie karty kredytowej, zawartej przez pozwanego z (...) S.A. we W..

W celu wykazania nabycia wierzytelności wobec pozwanego strona powodowa przedłożyła w poczet materiału dowodowego umowę przelewu wierzytelności z dnia 23 grudnia 2013r. wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika. Na podstawie przedstawionych przez stronę powodową dokumentów nie można stwierdzić, czy strona powodowa skutecznie nabyła wierzytelność przysługującą (...) S.A. we W. względem pozwanego. Dowodu na potwierdzenie skuteczności dokonanej cesji wierzytelności wobec pozwanej, jej rodzaju i wysokości nie stanowi złożony do akt druk zatytułowany „wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji” Należy stosować odpowiednio przepisy o dowodzie z dokumentu. Powinien odpowiadać wymaganiom stawianym dokumentowi, czyli zawierać podpis oraz oznaczenie daty jego sporządzenia. Dokument opatrzony datą i podpisem osoby, która go sporządziła stanowi oświadczenie tej osoby, że dokonała sporządzenia takiego dokumentu. Natomiast nie jest objęty domniemaniem, że takie oświadczenie jest zgodne ze stanem rzeczywistym. Na potrzeby postępowania dowodowego niezbędne jest zaznaczenie daty sporządzenia dokumentu oraz zaopatrzenia go w podpis. Dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Odnosząc się do dowodu w postaci „wyciągu z załącznika do umowy cesji” należy mieć na uwadze, że nie jest wiadomym, kiedy ten wydruk został sporządzony. Ponadto, jak wynika z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 23 grudnia 2013r., do umowy został sporządzony wykaz w postaci listy wierzytelności w postaci papierowej, będącymi integralną częścią umowy; nie jest możliwa weryfikacja wyciągu, gdyż nie dołączono wykazu wierzytelności, o którym mowa w pkt 2 pdpkt 2.1. umowy. Wskazać także należy, że wykaz wierzytelności w formie papierowej zawiera załącznik nr 2 do umowy natomiast dodatkowe dane dotyczące portfela, w zakresie określonym w załączniku nr 3, zawierające wykaz aktualnego zadłużenia na dzień zawarcia umowy, miały być przekazane nabywcy w formie elektronicznej; nie jest wiadomym, jakie dane zawiera załącznik nr 3 w formie elektronicznej, gdyż przedłożono jedynie umowę cesji wraz ze wskazaniem na ostatniej stronie załączników, gdzie załącznik nr 3 oznaczony jest jako „zakres danych do przekazania” bez wskazania tych danych, tak więc nie jest wiadomym, czy wyciąg z elektronicznego załącznika, przy założeniu, że jest to wyciąg z załącznika nr 3, zawiera tożsame dane z wyciągiem w formie papierowej. Strona powodowa wskazała, że dysponuje jedynie jednym egzemplarzem papierowego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności i w związku z powyższym nie może go przedłożyć. W ocenie Sądu nic nie stoi na przeszkodzie, aby sporządzić kopię załącznika, poświadczyć za zgodność z oryginałem i dołączyć do pozwu.

Podobnie jak wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności Sąd ocenił dowód w postaci pisma (...) S. A. z dnia 22 sierpnia 2014r. Jest to kserokopia, która nie została poświadczona za zgodność z oryginałem. Na marginesie należy jedynie wskazać, że z kserokopii tej nie wynika, aby miała ona dotyczyć zawiadomienia pozwanego o cesji wierzytelności, ani też w którym imieniu pismo zostało wystawione.

W odniesieniu do dowodu w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej uznać należy, że jest to dokument prywatny, z którego wynika jedynie domniemanie zawarte w art. 245 k.c. Nie jest to wystarczający dowód dla stwierdzenia skuteczności cesji wierzytelności.

Wskazać także należy, że w umowie cesji z dnia 23 grudnia 2013r. strony uzgodniły, że jej skuteczność będzie uzależniona od zapłaty ceny. Brak jest dowodu na to, że doszło do zapłaty ceny. Wobec powyższego strona powodowa nie wykazała, że przejście na nabywcę wierzytelności na podstawie umowy z dnia 23 grudnia 2013r. było skuteczne.

Sąd uznał zatem, iż strona powodowa nie udźwignęła ciężaru udowodnienia faktów, z których wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne. Podkreślić przy tym trzeba, że samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (por. wyrok SN z dnia 22.11.2001 r., sygn. I PKN 660/00, Wokanda 2002/7-8/44). Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ten, kto powołuje się na przysługujące mu prawo, występując z żądaniem obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądania. Chodzi tu o fakty, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wykazujące istnienie prawa.

Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydiktoryjności sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17.12.1996 r., sygn. I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Dopuszczenie dowodu z urzędu jest co do zasady prawem, a nie obowiązkiem sądu. W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Mając na uwadze powyższe rozważania oraz treść art. 232 k.p.c. to strona powodowa była obowiązana przede wszystkim wykazać nabycie wierzytelności wobec pozwanego i z tego obowiązku się nie wywiązała, co skutkowało oddaleniem powództwa. Okoliczność przejścia wierzytelności ściśle określonej na rzecz nabywcy (istnienie legitymacji czynnej) jest okolicznością istotną, którą sąd bierze pod uwagę z urzędu. Obowiązkiem strony powodowej było wykazanie nabycia konkretnej wierzytelności przysługującej wobec pozwanego, czego jednak nie uczyniła. Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji. W dalszej mierze wskazać należy, iż Sąd nie orzekał w wyroku o kosztach procesu, albowiem strona powodowa w całości przegrała proces, a pozwany nie poniósł żadnych kosztów procesu.